

I Henhold til *Art. XIII* vil Generalsekretæren for Folkenes Forbund i Tiden mellem den 1. og 15. November 1930 indkalde til en Konference af de Stater, som maatte have ratificeret Konventionen, samt af de Stater, som maatte have fremsat Anmodning om Tiltrædelse af Konventionen i Overensstemmelse med Bestemmelserne i *Art. XIV*, og i Løbet af denne Konference vil Konventionens Ikrafttrædelsesdato blive fastsat, og der vil i paakommende Tilfælde blive opstillet en Liste over de Stater, hvis Tiltrædelse af Konventionen maa anses for nødvendig, for at den kan træde i Kraft.

Generalsekretæren for Folkenes Forbund har Ret til til denne Konference at indkalde alle Stater, der har undertegnet Konventionen, og saafremt en af de Stater, der har ratificeret den, fremsætter Begæring derom, tillige en hvilken som helst anden Stat, som har deltaget i den internationale Konference.

I *Art. XIV* indeholdes Reglerne for andre Landes Tiltræden af Konventionen, og det bestemmes, at enhver Stat, hvad enten den er Medlem af Folkenes Forbund eller ej, kan fremsætte Anmodning om Tiltrædelse, hvilken Anmodning af Generalsekretæren for Folkenes Forbund straks meddeles de Lande, i hvis Navn Konventionen er undertegnet eller tiltraadt. Den Stat, som ønsker at tiltræde Konventionen, skal meddele, hvorvidt den ønsker, at Bestemmelserne i *Art. II* eller Bestemmelserne i *Art. IV* skal finde Anvendelse for dens Vedkommende, og saasnart Konventionen maatte være sat i Kraft i Overensstemmelse med *Art. XIII*, skal Generalsekretæren raadspørge de Parter, som har retificeret Konventionen, idet Tiltrædelse af denne kun bliver endelig med samtlige de kontraherende Parters Samtykke.

Art. XV indeholder den fra andre internationale Overenskomster kendte Koloniklausul, idet det bestemmes, at man ved Undertegnelsen af Konventionen kan tage Forbehold for en eller flere, eventuelt alle Kolonier.

Protokollen til Konventionen indeholder visse forklarende og supplerende Bestemmelser til forskellige af Konventionens Artikler:

ad Art. I. Udtrykket „Handelstraktater“ er nærmere defineret i *Protokollen ad Art. I, Punkt A*, hvori det bestemmes, at dette Udtryk skal finde Anvendelse paa alle Arter af Traktater, Konventioner, Aftaler eller Overenskomster, hvad enten de er endelige eller midlertidige, som indeholder handelspolitiske Bestemmelser, saa-

vel som paa alle Overenskomster, der knytter sig til saadanne Traktater og Konventioner m. v.

I *Punkt B* bestemmes det, at de bilaterale Overenskomster, som er sluttet mellem to af de høje kontraherende Parter for en bestemt Periode og uden at indeholde nogen Opsigelsesbestemmelse, skal forblive i Kraft, saalænge den internationale Konvention er gyldig, dog med Forbehold af Bestemmelserne i *Art. VIII, Stk. d*, jfr. nedenfor.

Punkt C i *Protokollen* til *Art. I* indeholder et specielt østrigsk-cekoslovakisk-ungarsk Arrangement. Det gaar ud paa, at Østrig og Czekoslovakiet ved Undertegnelsen af Konventionen erklærer ikke at kunne anvende dens Bestemmelser paa de Handelstraktater, som er i Kraft mellem Østrig paa den ene Side og Czekoslovakiet og Ungarn paa den anden Side samt mellem Czekoslovakiet paa den ene Side og Ungarn paa den anden Side. Endvidere har Ungarn for at muliggøre de to andre Landes Undertegnelse af Konventionen erklæret, at den godkender de af Østrig og Czekoslovakiet tagne Forbehold, ligesom Czekoslovakiet for sit Vedkommende erklærer, at det godkender det af Østrig tagne Forbehold. Det bestemmes endvidere her, at saafremt en Toldforhøjelse skulde blive Resultatet af de Forhandlinger, som skal finde Sted mellem de ovenanførte Lande, eller af en Opsigelse af de gældende Traktater, er det en Aftale, at enhver af de kontraherende Parter har Ret til at opsiges Konventionen med 1 Maanedes Varsel, enten overfor den eller de to Parter, som har anmodet om Ret til at udelukke Konventionens Anvendelighed paa fornævnte Traktater, eller endogsaa overfor alle de kontraherende Parter, uden at de særlige Bestemmelser i *Art. II* finder Anvendelse. Dette specielle Forbehold er dog kun gyldigt forsaavidt angaar den nu forestaaende Revision af de ovenomtalte tre Traktater.

I *Stk. D* indeholdes et særlig græsk Forbehold, som skyldes at visse græske Handelstraktater indeholder Bestemmelser, hvorved Medkontrahenten har forpligtet sig til f. Eks. at undlade at indføre Tobaksmonopol eller til at aftage bestemte Mængder Tobak. Man har fra græsk Side fremhævet, at det vilde være urimeligt, at Grækenland skulde være bundet ved disse Traktater, saafremt Medkontrahenterne tog Forholdsregler, som var egnede til at gøre disse specielle Bestemmelser illusoriske, og i Betragtning heraf har man anerkend-